

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 695. Sergii Pap. Annus 8. Leontii Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

posterior, qui Apostolo dignis miraculis testatam ipsi
sequi fidem Christianam integram ac sinceram: mi-
serentini vero redditi sunt omnium hominum, vbi relicto
anti quo tunc patris sacrosancto deposito, secum voces a-
lienorum, per petrupta haec etiam in profunde conuertunt
inferni.

Hoc eodem anno sexcentesimo nonagesimo quinto,
die nona Februarii sanctus Ansbertus Episcopus Rotho-
magensis vir sanctitate clarissimus ex hac vita in caelum
felicitate migrat, cum ante calumniam passus, solum ve-
tere missus in exilium coegeretur iussu Pipini supremo
saugentis magistratu, de quo Angradus monachus ita
scribitur:

Cum inter principes Francorum sana esset exorta discordia ob
maliformem regni dissensionem, callidus humani generis hostis ma-
lignorum contra Dei familiam saepe fecit invidiam, qui Pipino
principi fraudulenter suggereret, praeferat virum sanctum adner-
sum contra tractata consilia. Desiderante enim de ordine prin-
cipatus Narratione illustri, & eius filio ac supplantatore nefando
Gisfrato Pipino praefecturam administrationem, Domino largi-
tione adhaerens: quo tempore incutatur quid ipsum principem pre-
fatus Pontifex sanctus, iussu eiusdem exilio deportatur in Alaman-
norum manserunt, quod est situm in territorio Hammonensi super
sambre fluvio, cui tempore illo praerat venerabilis Halidulphus
abba. Nullo extante crimine, humiliter exili subit arumnam.
Quomodo autem in de liberatus reuertus in patriam, te-
leposum moris accipiens, sacrificio M. ille praetio sepa-
ravit, & se felicitate Deo spiritum reddidit, ipse au dicitur
testatur, simulque subsecuta post obitum miracula narrat,
& in fine praesentem annum eius migrationis signat; quem
in consilia.

Eodem quoque anno ex hac vita migrasse S. Audomaro
Mogonorum Episcopum, certum est. Praedica-
tione ille Apostolus Tarnanensium, & eius quidem: nam
licet die ante populus ille Evangelii praedicatione im-
butus esset, tamen negligentia praefatum in deterius lapsus,
tenum idolo um cultum, quem reliquerat, est
fatum; sed tanti viri praedicatione excelsus est, arque
per se reddidit Christianus, operante diuinitus, vna
cum praedicatione, miraculorum quoque virtute. Extrane-
us ad hoc praedicatione, a Fulchardo conscripta. Hic
re obiter mentio facienda est de sancta Austebertha vir-
gine, quae ab eodem sancto Audomaro Deo consecrata
egregia claruit sanctitate; cuius vitae Acta scriptis man-
data habentur.

IESU CHRISTI
ANNVS 696.
SERGII PAP. LEONTII IMP.
Annus 9. Annus 3.

CEQVITA Christi annus sexcentismus nonagesi-
mus sextus, Indictione nona, quo vir Apostolicus
Willibrordus, siue Willibrordus, qui ante annos
ex Romanis veniens auctoritatem praedicationis Euange-
lium (vt dictum est) pluribus acceptat, cum magnum
tam ex praedicatione praesentium in conuentione in fide-
lium collegisset, iterum Romanis veniens ad eundem
Sergium Papam ab eodem Episcopus ordinatur. Opus
plane diuinitus in his recognoscitur: accidit enim secun-
dum illud mysticum Domini in Iob. e. Namquid mitte-
re filios, & filios, & torrentia diuinitus, Adsumus? Non
tamen est Apostolice sedis mittit et tunc filios in Eu-
angelii praedicationem ad gentes, sed & eisdem por-
tiones manipulos suos recipere reuertentes, no asaque i-
psum erigere sedes, Episcopales. Vbi enim fuit siue Fri-
gonis Evangelium accepissent, vt eis daretur Episcopus
laborant, qui eos bello perdidit Pipinus princeps.
Non decessit in Galliarum proximis regionibus nobilis-

simatum Ecclesiarum Episcopi: sed quod noui erigeret
sedes, sciretur etiam ab exercituum ducibus, solius esse
Romani Pontificis, idcirco curae illi fuit, vt idem Ro-
manus missus, vbi acceptat ad praedicationem Euange-
lium apostolatum, nouus rediret facis ritibus ordina-
tus Episcopus. Porro rem gestam petreuerit Beda sic
narrat si:

Postquam vero (inquit) per annos aliquot in Frosia, * qui adue-
nerant, docuerunt, missi Pipinus, sancte omnium consensu, virum
venerabilem Willibrordum Romanum, cuius ad huc Pontificatum Ser-
gii habebat, postulans, vt eidem Frisonum genti Archiepiscopum or-
dinaretur: quod ita vt petierat impletum est anno ab incarnatione
Domini sexcentesimo nonagesimo sexto. Ordinatus est autem in Eccle-
sia sancta martyris Caeciliae die natalis eius, imposito sibi a Papa me-
morato nomine Clementis, ac mox remissus ad sedem Episcopatus
sui, id est, post duas quatuordecim, ex quo in urbem venerat. Dona-
uit autem ei Pipinus locum cathedrae Episcopalis in castro suo illu-
stri, quod antiquo gentium illarum vocabulo Fritalburg*, id est,
oppidum Fritiorum, lingua autem Gallica Traiectum vocatur, in
quo adificata Ecclesia, reuerendissimus Pontifex longe lateque ver-
bum fidei praedicans, multoque ab errore reuocans, plures per illas
regiones ecclesias & monasteria nonnulla construxit. Nam non
multo post, alios quoque illi in regionibus constituit ipse Anti-
stites ex eorum numero fratrum, qui vel secum, vel post seculo ad pre-
dicandum venerant: ex quibus aliquanti iam dormierunt in Do-
mino: ipse autem Willibrordus, cognomento Clementis, adhuc super-
est, longaeque venerabilis aetate, vt ipse trigessimus & sextus in-
Episcopatus habens annum & post multiplices militiae celestis
agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.
haec Beda, declarans his pariter tempus quo ista scribe-
bat, anno videlicet Domini septingentesimo trigesimo-
secundo.

Haec eadem de ordinatione per sanctum Sergium in
Ecclesia Romae Willibrordi siue Willibrordi, & in Clemen-
tem mutatione, meminit etiam Marcellinus in rebus
gestis sancti Sauberti, vnus ex eius in Evangelii praedi-
catione consocii. Eius vero Acta, quae pluribus pro-
fationibus est Albinus Flaccus, discrepant a Bedae historia,
dum ille tradit fuisse consecratum in Ecclesia sanctae Ca-
eciliae, ibi autem legitur id factum in basilica sancti Petri:
idemque Albinus tradit, eandem ordinationem haud
sine praecedenti propheta, Quina, inquam, manifesta-
tione, fieri contigisse. Audi ergo, quae ipse referat his
verbis:

Et sic cum honorifica legatione, & numeribus auctoritati Apo-
stolicae condignis, Romam directus est. Sed die quarta, priusquam
illud veniret, beatissimus Apostolicus Anglicam in semina responsione
admonuit eum, vt illum cum summo honore susciperet, & quod
multarum animarum esset illuminator futurus, a Deoque electus
& ad hoc venisset, vt summi ab eo sacerdotii honorem susciperet, ni-
hilque ei negandum esse, quicquid petisset. Quae factus Apostolicum
admonitione certus, cum magno gaudio & summo cum suscipit
honore: & vt in eo sibi agnoscit seruorem religionis deuotionem,
sapientia plenitudinem, die competenti populo adueniente, aduo-
catus venerabilibus ad societatem ministerii sacerdotibus, publice in
ecclesia beatissimi Petri principis Apostolorum cum magna dignita-
te more Apostolicum eum ordinant Archiepiscopum, ac ordinato
nomen imposito Clementis, vestimentisque suis sacerdotibus in-
dunt eum, & sancto quasi superhumerali Aaron, pallio dignita-
tis, & inducunt consensu gloria: & quicquid voluit, vel po-
tuit, aut in patrocinium sanctorum, aut in rebus Ecclesiasticis,
cum tota mentis alacritate tradidit illi; firmatumque benedi-
ctione, donis ditatum, cum salutaribus preceptis iterum eum in opus
Euangelii remisit. Porro reditum eius in Germaniam co-
tingit anno sequenti, testatur Marcellinus. Sane quidem
quod consecratus fuerit (vt testatur Beda) die nata-
li sanctae Caeciliae, non potuit nisi anno sequenti in Fri-
siam rediisse, quae igitur post haec contingerent, suo loco
dictum sumus.

Sed quid interim memoratu dignum coepostolus
Saubertus (quem anno superiori ordinatum diximus
a sancto Willifido Episcopo) operatus sit, Ma cellinus,
qui comes peregrinationis ipsius & Actorum scriptor
et adhaesit, vt Lucas Paulus, haec ait de eius reditu, &

Red. lib. 1.
cap. II.
* Italia

Willibrordus
ordina-
tus est
Clementis
dictus
Willen-
burg

III.
Exstant a-
ntiqui ser. dia
7 Nouemb.
tom. 6.
S. SERGIO
PAP. 8.
QVINTO
OCTAVIUM
PER VI-
STI.

IV.